

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΙΣΡΑΗΛ

Υπέροχη ή Μαρίκα Κοτοπούλη σ' αυτό τὸ ἔργο τοῦ Μπερστάιν. Υπέροχος καὶ ὁ Μυράτ. Στὴ δεύτερη πράξη οἱ δύο καλλιτέχνες λές κι ἀγωνίζονται ποιός νὰ προσπεράσει τὸν ἄλλονε στὸ πάθος καὶ στὴν περίτεχνη ὑπόκριση. Καὶ στὸ τέλος κ' οἱ δύο βγαίνουνε μεγάλοι ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀγώνα.

Τὸ ἔργο τοῦ Μπερστάιν μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει βᾶθος, ἔχει ὅμως σκηνικὴ τέχνη, εἶναι καλοβαλμένο στὴ σκηνή. Τὸ θέμα του τὸ ὑποστηρίζει μὲ δύναμη, καὶ μὲ ὄλο τὸ φυλετικὸ φανατισμὸ του, ὁ ἔβραϊος συγγραφέας του· δὲν παρασέρνεται ὅμως τόσο ἀπὸ τὸ φανατισμὸ του ὥστε νὰ παραλείψει ὅ,τι μπορεῖ νὰ συγκινήσει τὸ θεατὴ, ὅ,τι μπορεῖ νὰ συντελέσει νὰ δημιουργηθοῦνε σκηνές συγκινητικὲς ἀπὸ κείνες ποὺ συναρπάζουν τὸ θεατὴ καὶ τὸν κάνουνε νὰ προσέχει περισσότερο στὴν ἐχτέλεση παρὰ στὴν οὐσία τοῦ ἔργου.

Μὲ μέτριους, μὲ κοινούς ἐχτελεστές, ἡ δεύτερη πράξη τοῦ Ἰσραήλ μπορεῖ καὶ νὰ κουράσει, μπορεῖ ἀκόμα καὶ νὰ πέσει ἄγρια. Μὲ μιὰ Μαρίκα ὅμως, μὲ μιὰ τέτια ὑπέροχη τεχνίτρα, ἡ δεύτερη πράξη παρουσιάστηκε στὰ μάτια μας γιὰ δραματικὸ ἀριστούργημα. Πολυκαλὰ ἐπαιξε καὶ ὁ κ. Περίδης τὸ πρόσωπο τοῦ Ἑβραίου τραπεζίτη.

Τὴν Δευτέρα βράδι, ὕστερ' ἀπὸ τὴν δεύτερη πράξη, ἀνέβηκε ὁ Παντόπουλος πάνου στὴ σκηνή, ἐσφιξε τὸ χέρι τῆς Μαρίκας καὶ τῆς εἶπε συγκινημένος:

— Ὅτι εἶσαι ὑπέροχη τεχνίτρα, τὸ ξέρω καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔρχουμι νὰ συχαρῶ ἐσένα. Σοὺ σφίγγω τὸ χέρι γιὰ νὰ συχαρῶ τὸ κοινὸ μας ποὺ ἀπόψε ἀπόδειξε πῶς ἀρχίνησε νὰ νιώθει τὴν ἀληθινὴ τέχνη καὶ νὰ τραδιέται ἀπ' αὐτήν.